

Philippus filius fuit Maximiliani Cæsaris, atque Mariæ ducissæ Burgundiæ, filiæ Caroli ultimi Burgundiæ ducis. Hunc pater Brugis in Flandria, anno millesimo quadringentesimo septuagesimo octauo, natum optimis parentibus educandum tradidit, atq; omnis generis uirtutibus imbui iussit. Inter eos fuit Franciscus Buslidius, qui postea Vifontinus Archiepiscopus constitutus est. Hic cum adoleuisset, Ioannam Ferdinandi & Elizabethæ regum Castiliæ & Arragoniæ filiam uxorem duxit, atq; pulcherrimam prolem ex ea progenuit. Cum is in Hispaniam ad nouam sponsam pergeret, atq; Maximilianus cum Gallo pacem fecisset, Parisijs

honorificè excipitur, atq; cum magno comitatu in Hispaniam dimittitur. In Germaniam rediens Maximilianus pater eum Belgis præfecit, atq; Archiducem Austriæ constituit. Postea uerò Elizabetha socrus moritur, atq; regna eius ad Iohannam seniore filiam deuoluuntur. Itaq; Philippus anno millesimo quingentesimo sexto Flandria soluit Hispaniam petiturus, ut Castellæ regnū susciperet. Verū magna tempestate maris orta, præter expectationem in Angliam peruenit. Itaque Heinricus septimus rex eum benignè suscepit, atque foedus inter Burgundiæ principes & Angliæ reges prius uiolatum cum eo renouauit. Inde foeliciter in Hispaniam nauigauit. Erat eius aduentus ob honestam nominis famam gratisimus, ita ut proceres Ferdinando relicto, sese agminatim ad Philippum conferrent. Itaque Ferdinandus suorum leuitatem detestatus Neapolim profectus est.